

Farnost u kostela sv. Jakuba v Kutné Hoře vás srdečně zve na

Oslavu svátku sv. Jakuba

23. - 24. července 2011

Sobota 23. 7.

19:00

Koncert v kostele sv. Jakuba
vokální soubor Societas Incognitorum z Olomouce, vstupné 100 Kč

Neděle 24. 7.

9:00

Slavnostní poutní mše sv. v kostele sv. Jakuba
hlavní celebrant Mons. Jan Vokál, zpívají Societas Incognitorum

10:30 – 11:30 Občerstvení pod lipou (jazz a dobroty z farní kuchyně)
prostranství mezi arciděkanstvím a kostelem sv. Jakuba

Výstava Rekonstrukce kostela sv. Jakuba včera i dnes ve farním sále arciděkanství

10:30 – 17:30 Otevřený kostel sv. Jakuba

14:00 Divadelní společnost Koňmo: Vodnická pohádka
prostranství mezi arciděkanstvím a kostelem sv. Jakuba

15:00 – 17:00 Program pro děti v kostele sv. Jakuba
Hudební posezení pod lipou (prostranství mezi arciděkanstvím a kostelem sv. Jakuba)

16:00 Pěší pouť do Santiago de Compostela
Jiří Št'ourač o cestě z Čech ke hrobu sv. Jakuba
farní sál arciděkanství

17:30 Nešpory v kostele sv. Jakuba
večerní modlitba s hudebním doprovodem

Pokud není uvedeno jinak, jednotlivé části programu jsou přístupné volně.

Po celý víkend je možné finančně podpořit opravu střechy kostela sv. Jakuba (projekt Kup břídlíci, zachrániš střechu).

Za finanční podpory
Města Kutná Hora

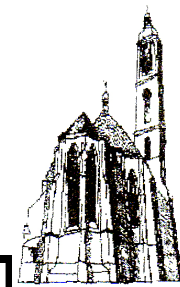

Kontakt: Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora,
tel: 327 512 115, www.khfarnost.cz.

Zpravodaj

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

3/2011
Červen

Milí farníci,

protože toto číslo vychází o slavnosti Soslání Ducha svatého, bude věnováno svátosti biřmování. Zároveň je to poslední předprázdninové číslo. Proto bych rád poděkoval všem, kteří se ve školním roce jakýmkoli způsobem starali o děti a mládež ve farnosti, a dětem i rodičům popřál pokojný čas prázdnin a dovolených.

Rád bych vás pozval na poutní slavnost sv. Jakuba, která se uskuteční v neděli 24. července. Chceme navázat na loňské oslavy, a proto jsme připravili program také pro návštěvníky města i samotné Kutnohořany. Jsem rád, že pozvání ke slavnostní mši sv. přijal náš nový diecézní biskup Mons. Jan Vokál. Bude to jeho první příležitost navštívit Kutnou Horu a pro většinu z nás asi první příležitost se s ním blíže seznámit.

Tento článek píše krátce po úmrtí pana arcibiskupa Otčenáška. Byl znám svým „svatodušním spřátelováním“ a stále nás vyzýval k osobnímu vztahu k Duchu svatému. Že v něm Duch Boží působil, je nezpochybnitelné, neboť v jeho životě přinášel také své ovoce jako je „láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání“ (Gal 5, 22). Povzbuzení odkazem i příkladem našeho dlouholetého pastýře si navzájem vyprošujme dary Božího ducha, aby se i v našem životě mohla projevit Jeho moc a Duch svatý nás vedl k životu a pokoji (srov. Ř 8, 6).

Žehná P. Jan Uhlíř

AKTUALITY A POZVÁNKY

Připravované oslavy sv. Jakuba, patrona farního kostela

Vážení farníci,

vrcholem loňských oslav 600. výročí farnosti byl bezesporu předposlední červencový víkend, kdy jsme slavili svátek patrona našeho kostela sv. Jakuba Většího, apoštola. Na letošní rok sice podobně kulaté výročí nepřipadá, to však není důvodem pro vynechání svatojakubských oslav.

Sobotní večer 23. července bude ve farním kostele patřit koncertu vokálního souboru Societas Incognitorum z Olomouce. Jistě to bude příjemný kulturní zážitek a zároveň pěkný úvod k bohatému programu následujícího dne. Hlavní nedělní slavnostní mši 24. července bude u Sv. Jakuba celebrovat nový královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál, který tak svou přítomností ještě posílí význam našich oslav. Počasí nám snad letos bude přát víc než loni, abychom si mohli po mši svaté dopřát příjemně strávenou chvíli na prostranství před arciděkanstvím. Připraveno bude malé občerstvení a k pohodové atmosféře přispěje i jazzová hudba v podání

OBSAH

<i>Aktuality, pozvánky</i>	01
<i>Jednání PRF</i>	04
<i>Vorlíčkovy sady</i>	05
<i>Charita</i>	06
<i>Církevní gymnázium</i>	06
<i>Reportáže:</i>	
- <i>Meziděcévní setkání seniorů</i>	07
- <i>Ministrantské setkání</i>	08
- <i>Klásterfest 4</i>	09
- <i>Biskupské svěcení</i>	10
- <i>První sv. přijímání</i>	12
- <i>Noc kostelů</i>	13
<i>Téma: Svátost biřmování</i>	14
<i>Historické okénko</i>	14
<i>Zamyšlení P. Tomáše Holuba</i>	17
<i>Rozhovor s J. Arnetem</i>	18
<i>Fejeton: Umění všedního</i>	21
<i>Omalovánka</i>	22
<i>Kalendář akcí</i>	22

kroužku mladých muzikantů pod vedením Bohumila Dvořáka.

Nedělní odpoledne nás přivítá opět živou hudbou, a zatímco děti jistě ocení přichystané hry a další aktivity a pohádkové divadelní představení v prostoru pod lípou, dospělí se spíš nechají oslovit povídkami o pouti do Santiaga de Compostela v podání Jiřího Šfourače na arciděkanství. Svatojakubské oslavy pak uzavře podvečerní modlitba nešpor. Večerní mše svatá bude ten den zrušena.

Letošní program bude pestrý a každý si v něm jistě najde „to své“. Těšíme se na společné setkání i příjemně strávený letní den a doufáme, že se o nedělním večeru budeme rozcházet do svých domovů plni příjemných dojmů i dobré nálady.

přípravný výbor oslav

Změny bohoslužeb o letních prázdninách

Během letních prázdnin nebudou úterní a čtvrté bohoslužby v klášterním kostele. Ostatní bohoslužby budou v obvyklém čase. Protože vidím jako pastoračně užitečné a vhodné doprovázet mládež na světové setkání mládeže do Madridu, budou v době mé nepřítomnosti (8.– 23. 8.) některé bohoslužby ve všedních dnech zrušeny nebo nahrazeny bohoslužbou slova. Děkuji za pochopení a prosím o sledování pravidelných ohlášek.

P. Jan Uhlíř

Výuka náboženství ve školním roce 2011/2012

Náboženství pro děti prvního stupně se v novém školním roce bude vyučovat opět každý čtvrtek od 16.00 do 16.45 na Církevním gymnáziu sv. Voršily. Přihlášku si můžete koncem prázdnin vyzvednout v kostele nebo stáhnout z webových stránek farnosti. Dětské mše svaté v klášterním kostele budou, stejně jako v letošním roce, vždy první a třetí čtvrtek v měsíci od 17 hodin. První hodina náboženství a dětská mše svatá bude ve čtvrtek 15. září.

P. Jan Uhlíř

Přednáška při příležitosti Dne otců

Rodinné centrum Pec srdečně zve všechny tatínky na přednášku psychologa Pavla Rause na téma *Muž, který se nebojí být otcem*, která se bude konat při příležitosti Dne otců v pondělí 20. června v 18.30 v refektáři kláštera sv. Voršily v Kutné Hoře. Po přednášce bude následovat degustace vín. Z důvodu omezené kapacity prosíme ty, kdo by se rádi zúčastnili ochutnávky, aby si zarezervovali místo na telefonu 775 997 955 (Karolína Justová).

Alena Pazderová

2

	17. – 23. 07.	Chaloupka družiny Concordia v Mastech u Dobrušky
	23. – 30. 07.	Chaloupka pro mládež od 15 let v Jiřetíně pod Jedlovou
So	23. 07.	Koncert k zahájení Oslavy sv. Jakuba: Societas Incognitorum (19.00 - kostel sv. Jakuba)
Ne	24. 07.	Slavnostní poutní mše sv. u příležitosti Oslavy sv. Jakuba (9.00 - kostel sv. Jakuba - oslavuje Mons. Jan Vokál)
Ne	24. 07.	Sbírka na mikrofony
So	30. 07.	Poutní mše sv. ve Zdeslavicích (18.00)
	08. – 23. 08.	XXVI. světový den mládeže v Madridu
Čt	11. 08.	Adorace za obnovu farnosti (19.00 - kostel sv. Jakuba)
Po	15. 08.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie (18.00 - kostel Matky Boží Na Náměti)
	25. – 29. 08.	Cykločundr
Ne	04. 09.	Poutní mše sv. v Chlístovicích (10.30 - kostel sv. Ondřeje)
Čt	08. 09.	Svátek Narození Panny Marie (17.00 - klášterní kostel)
Čt	08. 09.	Adorace za obnovu farnosti (19.00 - kostel sv. Jakuba)
Ne	11. 09.	Posvícení v Nové Lhotě (10.30 - kostel sv. Jana Křtitele)
Ne	11. 09.	Poutní mše sv. na Roztěži (15.00)
Út	13. 09.	Modlitba matek (17.00 - klášterní kostel)
St	14. 09.	Svátek Povýšení sv. Kříže (18.00 - kostel sv. Jakuba; možnost získání plnomocných odpustků u misijního kříže)
Čt	15. 09.	Zahájení výuky náboženství
Čt	15. 09.	Mše sv. pro děti (17.00 - klášterní kostel)
Čt	15. 09.	Pastorační rada farnosti (18.00 - Arciděkanství)
So	17. 09.	Farní výlet do Milevska, Prachatic a Lomce
Ne	18. 09.	Sbírka na církevní školství
Ne	25. 09.	Posvícení v Třeboníně (10.45 - kostel sv. Matouše)
	02. – 04. 10.	Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově

Uzávěrka dalšího čísla je 28. 8. 2011

Vydáno: 12. 06. 2011 pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.
 Kontakt: Římskokatolická farnost—arciděkanství Kutná Hora, Jakubská 1, Kutná Hora, 284 01
 Tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz
 P. Jan Uhlíř, tel.: 777 339 233, e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz
 Redakce: Kateřina Telecká, tel.: 739 036 987, e-mail: katerina.telecka@khfarnost.cz

23

Patricie Koubská

KALENDÁŘ AKCÍ

Út	14. 06.	Modlitba matek (17.00 - klášterní kostel)
Čt	16. 06.	Dětská mše sv. (17.00 - klášterní kostel)
Čt	16. 06.	Benefiční koncert Muzikálové melodie (19.00 - GASK)
Ne	19. 06.	Poutní mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice (11.00)
Po	20. 06.	Přednáška při příležitosti Dni otců (18.30 - klášter sv. Voršily)
St	23. 06.	Přednáška a beseda s Jiřím Arnetem (19.00 - CG sv. Voršily)
Čt	23. 06.	Slavnost Božího Těla (18.00 - chrám sv. Barbory)
So	25. 06.	Poutní mše sv. v Nové Lhotě (18.00 - kostel sv. Jana Křtitele)
Ne	26. 06.	Stříbrná mše v rámci Královského stříbření Kutné Hory
Pá	01. 07.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Páně (18.00 - klášterní kostel)
	01. – 09. 07.	Tábor Slunečního kmene v Lipí u Náchoda
Út	05. 07.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje (18.00 - kostel sv. Jakuba)
Čt	14. 07.	Adorace za obnovu farnosti (19.00 - kostel sv. Jakuba)

Kulturní léto v našich chrámech

Chrám sv. Jakuba bude otevřen pro veřejnost od června do září denně od 10 do 16 hodin, kostel Panny Marie Na Náměti v červenci a srpnu o víkendech a státních svátcích v době od 10 do 16 hodin.

Dále jsou v plánu noční prohlídky chrámů sv. Barbory a sv. Jakuba v rámci Kutnohorského léta. Ty se budou konat každé úterý od 20 hodin (první prohlídka je plánovaná na 5. července, poslední na 13. září). P. Jan Uhlíř provede návštěvníky setmělým svatobarborským chrámem, varhaník doprovodí hrou na královský nástroj, pak se projde podél jezuitské koleje do kostela sv. Jakuba, odkud se všichni v tichosti odeberou do noční Kutné Hory.

Do chrámu sv. Barbory můžete zavítat také na některý z koncertů. Více informací najdete na webových stránkách příslušných kulturních projektů nebo u průvodců v chrámu sv. Barbory.

19. 06. 2011	19.00	Operní týden - Zahajovací koncert A. Dvořák: <i>Biblické písně</i>
05. 07. 2011	18.00	NOC V KATEDRÁLE Kateřina Chroboková – varhany J. S. Bach, B. Martinů, A. Pärt, Ch. M. Widor, P. Whitlock, W. Bolcom

Anna Schusterová

Tábor Slunečního kmene a chaloupka družiny Concordia

Všem odvážlivcům starším sedmi let na vědomost se dává, že Sluneční kmen se jako každý rok vydává na týdenní tábor v divočině. Místem konání je tentokrát Lipí u Náchoda, a to ve dnech 1. – 9. července 2011. Více informací na www.bratri.com a u Cyrila (Cochise) Malíka, e-mail: cochise@centrum.cz, mobil: 608 515 597.

Všechny mladé a dostatečně statečné slečny zveme na chaloupku družiny Concordia. Uskuteční se v Mastech u Dobrušky ve dnech 17. – 23. července. Těšte se na spoustu her, zábavy a na nové i staré kamarády. Více informací na www.bratri.com a u Katky (Peniel) Telecké, e-mail: brehulka@gmail.com, mobil: 739 036 987.

Lucka Teplá

Chaloupka pro mládež od patnácti let

Sestry voršilkyně zvu mládež od patnácti let na chaloupku, která proběhne od 23. do 30. července v Jiřetíně pod Jedlovou v Lužických horách. Týden plný pokoje, modlitby, her, výletů do přírody i radosti ze společenství spojuje téma *Mým krokům svítilnou je tvé slovo, Pane* (srov. Ž 119, 105). Přihlásit se je možné na e-mailech: mariannka@email.cz, andela.osu@yahoo.com nebo prostřednictvím sms na telefon 733 166 633.

Těší se Sr. Marie-Anna, Sr. Anděla, Sr. Benedikta a bohoslovci

Cykločundr 2011

Již potřetí se koncem prázdnin uskuteční několikadenní „cykločundr“ pro kluky od cca 10 let. Podmínkou je chuť ujet několik desítek kilometrů a mít volno od 25. do 29. srpna. Tentokrát nám jako základna poslouží fara v nedalekých Uhlířských Janovicích. Přihlásit se můžete u pana Jiřího Vitouše, který vám rád podá i bližší informace (e-mail: vitous2@atlas.cz, mobil: 603 258 174).

P. Jan Uhlíř

Farní výlet

Na pastorační radě jsme odhlasovali konání poutního zájezdu po trase Milevsko, Prachatice a Lomec. Na pouť pojedeme v sobotu 17. září.

V Milevsku si prohlédneme starobylý premonstrátský klášter, který je duchovní a kulturní oázou celého okolí. K vidění je románská bazilika a latinská škola s knihovnou. Dále zamíříme na jih do Prachatic. Při mši svatě uctíme prachatického rodáka, svatého Jana Nepomuka Neumanna, od jehož narození letos uplyne 200 let. Po mši svaté bude možnost občerstvit se v restauraci nebo z vlastních zásob. Při zpáteční cestě uděláme zastávku ke krátké pobožnosti na známém mariánském poutním místě Lomec. Bližší informace budou podány v ohláškách na přelomu srpna a září.

František Malík

Duchovní obnova pro seniory

Inspirován víkendovými duchovními obnovami s ženami a muži ve Slavoňově jsem se rozhodl připravit podobnou nabídku i seniorům. Je to příležitost k modlitbě, rozjímání Božího slova, slavení mše svaté, ale také možnost blíže se poznat a společně něco prožít. Určitě navštívíme i nedaleké mariánské poutní místo v Rokoli.

Odjezd z Kutné Hory bude v neděli 2. října odpoledne a návrat v úterý 4. října navečer. Ubytování je v moderním domě v příjemném prostředí ve dvouúžkových pokojích, s kaplí i jídelnou v domě. Cena bude vzhledem k finančním možnostem důchodců pouze 300 Kč. Přihlásit se budete moci během září v kostele či u paní Cvešprové (mobil: 739 156 358), která vám ráda podá i bližší informace.

P. Jan Uhlíř

JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Ve čtvrtek 19. května zasedla, v tomto kalendářním roce již potřetí, pastorační rada naší farnosti. Zhodnotila důležité akce, které se ve farnosti uskutečnily, a jednala o tom, které z nich uspořádat i v příštím roce. Shodla se na zopakování křížové cesty městem v pátek před Květnou nedělí, dále nočního bdění na Velký pátek a otevření kostela sv. Jakuba během Bílé soboty. S ohlasem se setkal rovněž způsob, jakým byla zdůrazněna obnova křestních slibů při vigílii. Podle pastorační rady se osvědčilo přesunout májové pobožnosti na závěr večerních mší svatých. Dalším bodem jednání bylo představení programů tří akcí, které jsou organizovány samostatně: Noc kostelů, farní den a Oslava sv. Jakuba. Rada dále projednala otázku změn bohoslužeb o letních prázdninách a případného zařazení samostatných bohoslužeb slova (viz rubriku Aktuality a pozvánky na str. 2). Pořad bohoslužeb jednotlivých týdnů bude vždy součástí ohlášek. Členové rady jednomyslně odsouhlasili návrh uspo-

UMĚNÍ VŠEDNÍHO

Zdánlivě to byl naprosto tuctový chlapík. V mládí pásl ovce svého otce, později se oženil, měl osm dětí a rád trávil svůj čas s rodinou. Byl menší postavy, s bříškem, miloval společnost a rád vtipkoval. Ale nenechme se mýlit. Řeč je o jednom z největších evropských malířů 14. století, který se jmenoval Giotto (čti džoto).

Traduje se, že o jeho umění projevil zájem sám papež Bonifác VIII. Před tím, než by ho zaměstnal, se chtěl přesvědčit o jeho kvalitách. A tak poslal svého služebníka, který zašel do jeho dílny a požádal ho o nějaké ukázky jeho práce. Giotto se beze slova sklonil, namočil svůj štětec do červené barvy a na dosud prázdné plátno na stojanu jedním tahem namaloval dokonalý kruh. Po chvíli plátno sejmulo, sroloval ho a podal ho čekajícímu vyslanci.

To je jako všech-kruh? To je ale vtip. Giotto ho chvíli přeplátno přijal a ocenil jeho lukrativní

Tato torka krás-fakt, že ze-čejných, všed-ních záležitostí že i v těchto vě-mistrovství. Zdá se z nás je „odsouzena“ všedním úkolům. Ani nevnímals jako těžkou ránu osudu. Naopak. Není to výzva? Výzva k neobyčejné obyčejnosti?

Nemyslím, že malé věci mají malý význam. Ostatně - kolikrát jsme již od ambonů slyšeli ono „kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci“? Chesterton napsal dokonce celou knihu o ohromných maličkostech. Kolikrát jsem se přesvědčil o tom, že i takové drobnosti jako třeba kratinký pozdrav nebo úsměv od toho druhého při náhodném setkání jsou někdy tím nejlepším, co daný den zažijí.

Nemyslím, že dosáhnout umění zvládat maličkosti je zadarmo a že vlastně není co dělat. Alespoň mně je to docela jasné - ostatně jen já nejlépe vím, kolik v tom mám ještě rezerv. A ne že by těch příležitostí k procvičování bylo každý den zrovna málo... Bez každodenní dřiny by Giotto těžko přesvědčil svým jednoduchým obrazcem. A tak nejen malířům, ale i všem, kdo se o něco snaží, platí moudrá slova starých latiníků: Nulla dies sine linea. Ani jediný den bez tahu štětcem.

bám, a také všechna obdarování rostou s jejich používáním, takže speciálně u jazyků je potřeba pravidelný trénink, než si na novou situaci zvykne celý člověk. Ale třeba by nejlépe další rozhovor mohl být s těmi, kdo to prožili ;-).

Jaké dary máte vy osobně?

Mám dar mluvení v jazycích, rozlišování duchů, zvěstování evangelia, osvobození, také jsem přijal několikrát dary uzdravení pro ty, kdo uvěřili Bohu.

Jak jste zjistil, že máte dar vyhánění démonů?

Prvního člověka jsme s Ježíšem rozvázali z okultismu krátce po prožití naplnění Duchem. Pak mě na tuto činnost Pán dlouhodobě připravoval zejména pochopením toho, jak vše funguje. Asi před dvěma lety jsem najednou pocítil v srdci silnou touhu po této službě a lidé s tímto darem při modlitbě na mě vložili ruce a já měl prorocké vidění, kde mi Ježíš řekl, že mám jít a osvobodovat jeho lid. A to se od té doby začalo dít. Nejen hlučně podle klasických představ, Pán rozvazuje pouta také v tichosti. V obou případech je výsledkem velká úleva.

Viděl jste Ježíše, mluvil jste s ním?

Vidím ho jen prorocky, to znamená obzorem v duchu. Tento obraz a Ježíšova slova jsou nicméně stejně reálným prožitkem, jako kdyby byly zapojeny smys-

ly. Je to, jako kdybyste se na mě teď podívala a pak zavřela oči a v duši vám zůstal můj obraz. Jeho slova slyším v srdci. Už jsem ho prosil, aby se mi ukázal ve 3D, ale on mi řekl, že také touží být takto se mnou, ale že skutky víry v to, že ke mně mluví, jsou cennější než zážitek ve 3D a že by mi to později bylo líto.

A co praxe, co víra, Duch svatý a vaše zaměstnání?

Tak tady v Sedlci je uplatnění snadné, protože provádíme po církevních objektech a zvěstujeme Boží slovo během průvodcovské činnosti. Lidé na to reagují velmi pozitivně. Také za přepážkou infocentra je často prostor s lidmi hovořit o Kristu. Nejvíce se to asi projevilo na veletrhu cestovního ruchu, kde k našemu stánku s nápisem římskokatolické farnosti lidé přicházeli, doslova byli přitahováni, pro duchovní slovo a útěchu. Letáčky o našich památkách nám zbyly, ale letáček s evangeliem ani jeden.

A to je pravda. Asi tři Nové Zákony jsem hned spolu s letáčky a filmem o Ježíši Kristu obdržela také pro naše turisty. Od rozhovoru jsem odcházela plná dojmů. Ten Duch svatý ...

Anna Schusterová

Přednáška a beseda s Jiřím Arnetem na téma *Dary Ducha svatého – vyznamenání nebo Boží pomoc?* bude ve středu 22. 06. od 19.00 v aule Církevního gymnázia sv. Voršily.

řádat v září farní výlet, respektive pouť. Dále bylo předloženo shrnutí veškerých aktivit, které se v loňském roce uskutečnily pod hlavičkou 600 let farnosti u Sv. Jakuba. Shrnutí bylo schváleno, bude zveřejněno na webových stránkách farnosti a dáno k dispozici farnostem nebo organizacím, které by měly zájem o inspiraci k podobnému projektu. Farní rada dále diskutovala o způsobu, jakým by bylo možné lépe upoutat pozornost mladších dětí při bohoslužbách. Rodiče budou vyzváni, aby podle svého uvážení vodili své ratolesti do předních lavic a posílali je k oltáři ještě před začátkem modlitby Otče náš. Závěrem jednání byli členové rady informováni o aktuálním dění v Rodinném centru Pec, v Oblastní charitě Kutná Hora a na Církevním gymnáziu sv. Voršily.

Zapsala Katka Telecká

NÁZEV „VORLÍČKOVY SADY“ PRO PARK U CHRÁMU SV. BARBORY

V loňském roce si naše farnost připomínala kulaté 600. výročí svého potvrzení. Vedle množství slavnostních bohoslužeb, koncertů, přednášek a výstav se objevily i menší připomínky historie římskokatolické církve v Kutné Hoře či přímo svatojanské farnosti: v arciděkanském kostele byly trvale umístěny informační tabule se sepsanou historií a se stejnou tematikou přišel i čtvrtletník Krásné město.

Při shromažďování informací o historii farnosti u Sv. Jakuba se opakovaně objevovalo jméno Mons. Karla Vorlíčka (1844 – 1922), kutnohorského arciděkana a okrskového vikáře, jenž v našem městě působil (nejprve jako kaplan) od roku 1871 až do konce svého života. Právě jemu patří největší dík za tehdejší opravy místních církevních památek, zvláště chrámu sv. Barbory, neboť se jako člen a následně předseda Archeologického sboru Vocel neúnavně snažil získávat finanční i politickou podporu pro rozsáhlé rekonstrukce. Jeho činnost neušla pozornosti ani císaře, ani papeže, a tak byl Mons. Vorlíček oběma oceněn. A Kutná Hora se přidala, když Karlu Vorlíčkovi udělila roku 1894 čestné občanství.

Zvládnout další obří úkol, totiž zrekonstruovat i farní kostel sv. Jakuba, už však Mons. Vorlíčkovi dopřáno nebylo. Smělé plány smetla první světová válka. Navíc se roku 1922 u stárnoucího arciděkana začaly projevovat zdravotní problémy, jimž 19. října téhož roku podlehl. Kutná Hora na něj však nezapomněla. Jeho jménem byly nazvány sady u chrámu sv. Barbory, i když, zdá se, poněkud nedůsledně. Pamětní kniha arciděkanství z let 1842-1943 totiž uvádí, že „parkové prostranství kolem chrámu sv. P. Barbory - třeba majetek zádušní (bývalý hřbitov) – pojata ve městskou správu, též udržováno správou města a nazváno „Vorlíčkovým sadem“, kteréžto pojmenování však nikde na místě nepublikováno. Budíž připomenuto aspoň v této pamětní knize!“

Nápad vrátit parku prvorepublikový název „Vorlíčkovy sady“ se objevil roku 2010 právě při plánování oslav jubilea farnosti. Farní rada s tím souhlasila, a letos byla proto Zastupitelstvu města Kutná Hora podána kolektivní žádost o znovuoobnovení názvu Vorlíčkových sadů. V písemném odůvodnění se vedle historických

skutečností a výčtu Vorlíčkových zásluh o město objevily i další argumenty: park kolem chrámu sv. Barbory totiž nenesl žádné označení, čímž se lišil od ostatních parků (sadů) ve městě (např. Seifertových, Jiráskových, Tyršových či Milady Horákové). Časově se navíc obnova názvu vhodně shoduje s probíhající zádlažbou Barborské ulice a úpravami prostoru parku a mimořádně vhodný je i výběr místa, neboť právě chrám sv. Barbory představuje nejdůležitější památku rekonstruovanou z podnětu Karla Vorlíčka.

Městské zastupitelstvo žádosti vyhovělo a svým usnesením z 13. května 2011 souhlasilo s pojmenováním „Vorlíčkovy sady“ pro svatobarborský park.

Lukáš Provaz, kronikář Kutné Hory

POZVÁNKA OBLASTNÍ CHARITY KUTNÁ HORA

Benefiční koncert Muzikálové melodie

Vystoupí: Lucie Mrňáková (zpěv), Vítek Bečvář (zpěv), Michaela Zelená (zpěv), Monika Kněžková (tanec), Viktor Darebný (klavír). Uvádí Vláďa Jaroš.

Kde: Kutná Hora, GASK – refektář, bývalá jezuitská kolej, vstup proti kostelu ČČSH přes dvůr.

Kdy: čtvrtek 16. 6. 2011 v 19.00 hod.

Výtěžek koncertu bude věnován na potřeby chráněné dílny SUD, především na provoz bezbariérového mikrobusu Globus, který funguje v rámci této dílny a zajišťuje dopravu seniorů a osob se zdravotním postižením městem Kutná Hora. Výtěžek koncertu zdvojnásobí Nadace Divoké husy.

Pavlaína Licková

CO NOVÉHO NA CIGY?

Tak jako každý rok, i letos platí: Co kantor nalil do hlavy študákům v prvním pololetí, to tam je. Co zbylo na pololetí druhé, se již těžko vtlučká do hlav, zvláště pokud je krásné počasí, prázdniny na dohled a škola v kolotoči akcí.

Ty důležité pro naši školu a pro naši budoucnost jsou za námi. Příjímací zkoušky se konaly v týdnu velikonočního oktávu a ve dvou dnech se zkoušek účastnilo 59 zájemců o studium v primě. Těší nás veliký zájem o školu, protože o mnohém vypovídá, i když tím více samozřejmě je lidiček zklamaných, kterým přijímačky nevyšly dle jejich tužeb a skončili pod čarou, a tedy mezi odmítnutými

jsem prožil osobní Letnice, naplnění Duchem a modlitbu v jazycích. V roce 1993 jsem vstoupil do noviciátu k jezuitům. Rozhodl jsem se bojovat pro Hospodina. Po roce a půl jsem ale od tamtud odešel, cítil jsem, že to není povolání pro mne. Přestěhoval jsem se do Kolína a oženil se, máme dva klučíky. Věnuji se pořádání kurzů Alfa, seminářů Obnovy a malým společenstvím.

Ještě pro vysvětlenou, Alfa kurzy, to jsou kurzy pro začínající i pokročilé křesťany, které započaly v anglikánské církvi, jejich iniciátorem je pastor Nicky Gumbel. Řeší základní otázky církve – zda jde v životě ještě o víc než jen o přežití tady na tomhle světě, kdo byl Ježíš Kristus a proč za nás zemřel, o víře - jak se modlit, jak číst Bibli, kdo je Duch svatý a jak nám pomáhá, jak jím můžeme být naplněni, jak odolat zlému, dále pak jak Bůh uzdravuje, jak mluvit s druhými o víře a co nám naše víra dává – zda je křesťanství stále aktuální a jak prožít křesťanský kvalitní život. Tyto okruhy jsou zahrnuty do jednotlivých večerů nejprve do přednášek a pak se na ně v menších skupinkách vede diskuze. Sama jsem se těchto kurzů účastnila a mohu je jen doporučit.

Jiří, v Alfa kurzech je pořádán na téma Duch svatý celý víkend. Můžete nám povědět více?

Na tomto víkendu účastníci prosí o hlubší vylití a dary Ducha svatého, obzvláště ti, kteří jsou již biřmováni. Podle katechizmu je účinkem svátosti biřmování zvláštní vylití Ducha svatého, jak bylo uděleno apoštolům o Letnicích. A o Letnicích se učedníkům staly čtyři věci: byli pokřtěni ohněm, naplnění Duchem, začali mluvit v jazycích a kázat evangelium.

Jak je to s lidmi, kteří biřmování ne-

byli, nebo dokonce nebyli ani pokřtěni?

Jazyky mohou mluvit i lidé, kteří pokřtěni nebyli – sám jsem byl toho svědkem. Jak se píše v Bibli (Sk 10), když svatý Petr kázal, Duch svatý sestoupil na Kornélia a jeho dům. Když viděli, že se to stalo, pokřtili všechny v tom domě vodou. Duch svatý si prostě nevybírá jen toho, kdo je pokřtěný, ale sestupuje na ty, kdo po něm touží.

A co my, obyčejní křesťané? Co třeba moje babička? Celý život chodí do kostela a určitě jazyky nemluví.

Spousta lidí má dary Ducha svatého, ale nepoužívá je nebo nerozvíjí. Kolikrát se třeba bojí a pak charismata zůstávají ležet ladem. Jsou to dary, které nejsou odměnou za naši svatost, ale nástrojem pro budování celé církve, a křesťan o ně má usilovat (1 Kor 14, 1). Dary Ducha svatého jsou pro všechny, protože nás Otec zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary. Problém je, že se o těchto věcech nemluví, ačkoli jsou v Písmu dostatečně popsány, a mnoho křesťanů tak vůbec nenastoupí do plné služby.

O jaké dary, charismata se jedná?

O charismatech se píše v Písmu, zejména v 1. listu Korintským, kapitoly 12 -14. Pavel dělí působení Ducha na obdarování, služby a působení moci. Jedná se například o prorocství, mluvení v jazycích, rozlišování duchů, zvěstování evangelia, uzdravování, vymítání démonů. Ponechávám teď stranou tzv. „řádné“ dary.

Co ti lidé na Alfa kurzech, kteří zjistí, že mají dar mluvit v jazycích?

Ty reakce jsou různé, někdo druhý den nemůže uvěřit, že den před tím v jazycích mluvil, někdo zase nemůže s modlitbou přestat, tak je to silné. Jisté je, že začátky jsou těžké kvůli pochy-

[...] Nedávno jsem četl část díla vydaného profesorem Theodorem Khoury v Münsteru. Šlo o dialog o křesťanství a islámu a jejich pravdě, který proběhl snad někdy v zimních měsících roku 1391 u Ankary mezi učeným byzantským císařem Manuelem II. Paleologem a jedním perským učencem. [...] Dialog se věnuje všem oblastem struktury víry v Bibli i Koránu a soustřeďuje se zejména na obraz Boha a člověka a stále znovu a nezbytně také na vztahy mezi „Zákony“: Starým - Novým - Koránem. [...]

V sedmém rozhovoru [...] se císař dotýká problematiky džihádu (svaté války). [...] Aniž by se zastavoval u podrobností, jako například u rozdílu v zacházení s těmi, kteří mají „Knihu“, a s „nevěřícími“, obrací se s překvapivou příkrostití, jež je pro nás nepřijatelná, na svého společníka s ústřední otázkou týkající se vztahu mezi náboženstvím a násilím vůbec a říká: „Ukaž mi, co nového přinesl Mohamed, a nalezněš tam pouze věci špatné a nelidské, jakou je jeho příkaz šířit víru mečem.“ Císař pak dopodrobna vypočítává důvody, proč je šíření víry za pomoci násilí nerozumné. Násilí je v rozporu s přirozeností Boha a s přirozeností duše. „Bůh si nelíbí v krvi,“ říká, „a nejednat podle rozumu – ‚syn logo‘ – je protikladem přirozenosti Boha. Víra je plodem duše, ne těla. Kdo chce proto přivést někoho k víře, potřebuje vyřetnost a schopnost správného úsudku, a nikoli násilí a hrozby. K obrácení rozumné duše není nutné používat ruku ani zbraně ani žádný prostředek, který někomu vyhrožuje smrtí.“ [...]

Celý text je v českém překladu k dispozici na <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=6581>.

ROZHOVOR S JIŘÍM ARNETEM NA TÉMA DUCH SVATÝ

Jiří, jak byste se nám představil?

Co myslím, že je důležité o mně vědět: jsem konvertita, uvěřil jsem po revoluci v roce 1989. Tehdy nás uvěřila třetina třídy, byly to první Vánoce po revoluci, které pro mnoho lidí byly zlomové. Pocházím z Plzně, kde k naplnění Duchem prostředí přímo vybízelo – malá společenství, Aleš Opatrný, charizmatická obnova ... První viditelné zapůsobení Ducha jsem zažil při svém křtu. Trpěl jsem nemocí zvanou tetanie, jejíž příčina je neznámá a která se projevuje křečemi a kolapsy. Před křtem se moje situace tak zhoršila, že mě museli do kostela doslova donést. Okamžitě po křtu, Bohu díky, všechny příznaky zmizely, a to trvá dodnes. Krátce po křtu v roce 1992

18

Kdo jiný se více hodí na popovídání si o Duchu svatém než Jiří Arnet? Myslím, že jej všichni znáte. Je to můj kolega, který pracuje ve farnosti v Sedlci, má na starosti informační centrum a také je pastoračním asistentem vikáře.

uchazeči. Těší nás i to, že přibývá zájemců z těch vrstev obyvatelstva, které mají k víře a ke křesťanství docela daleko, ale jsou přesvědčeni, že jejich volba je tou nejlepší. Škola tedy může i nadále provádět preevangelizaci a sdělovat dalším a dalším lidem, že křesťané nejsou nějakí divní zamračení lidé s předpotopními názory, ale celkem normální a dokonce se umí smát a dělat vtipy.

V tomto čase právě vrcholí maturitní zkoušky, které se poprvé, byť částečně, konají v podobě, kterou vyžaduje stát. Naši studenti konají státní maturitní zkoušky zatím ze dvou předmětů, a to z jazyka českého a anglického. Maturita z ostatních předmětů je ještě stále v plné režii školy. Maturitní zkoušky skončí pro naše studenty 7. 6., ale až do 20. 6. si studenti musí počkat na oficiální výsledky státní maturitní zkoušky. Tento den se bude konat v nové aule školy slavnostní vyřazení našich letošních absolventů.

Jak zmíněno v předchozí větě, škola má k dispozici prostor, který zatím velmi chyběl. V jižní části budovy kláštera byla zbudována díky finanční pomoci německé nadace, zřizovatele i z vlastních zdrojů aula, která je skutečně reprezentativním prostorem školy. Doporučuji opravdu všem, aby naši novou aulu zhlédli, stojí to za to. Aula má i příjemné sociální zázemí, takže jistě najde využití nejen pro akce školy, ale i pro přednášky, konference, semináře apod. Takže neváhejte a objednávejte si pronájem důstojných prostor pro své akce na sekretariátě školy. Kalendář akcí se začíná pomalu ale jistě plnit.

Josef Poživil

MEZIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ

Svatý Kopeček u Olomouce byl místem, kde se 4. května 2011 konalo setkání seniorů z diecéze olomoucké, ostravsko-opavské, brněnské a královéhradecké. Z naší farnosti se tohoto setkání zúčastnila jen maličká skupinka poutnic. Dovolte nám, abychom se s vámi podělili o atmosféru z naší poutní cesty na Svatý Kopeček.

Přestože jsme byly optimisticky naladěné, začátek cesty přinesl maličké obavy, kolik se nás sejde, neboť nás čekalo velmi studené a nejisté počasí, cesta vlakem s přestupováním a podobné trampoty. Obavy byly zbytečné. Svatý Kopeček nás přivítal modrou prosluněnou oblohou, pravda studeným povětrím, ale dobrá nálada i radost, která vycházela z účastníků setkání, zahřívala prochládlá těla.

Program setkání byl rozdělený na dvě části: pracovní-informativní a duchovní. Dopoledne po registraci účastníků nás přivítala zástupkyně domovské olomoucké diecéze, která také zahájila setkání. Byli jsme rozděleni do skupin a vedoucí zúčastněných biskupství nám představovali aktivity pro seniory ve svých

7

diecézních centrech.

Navštívili jsme také muzeum, které se nachází přímo na Svatém Kopečku, a měli jsme možnost seznámit se s historií tohoto poutního místa. Po společném obědě následoval odpolední duchovní program. Bazilika Navštívení Panny Marie byla zaplněna účastníky setkání a v jejich krásných prostorách a tichu se rozezněla modlitba růžence Světla. Vyvrcholením setkání byla slavnostní mše svatá, kterou celebroval Mons. Josef Hrdlička. Před závěrečným požehnáním vyjádřil upřímnou radost z tak početné účasti nás dříve narozených.

Tečkou za naší cestou do olomouckých končin byla návštěva kavárny ŌDE (nápad paní Blanky). Kavárna se nachází v prostorách kláštera sester Neposkrvněného Početí Panny Marie v Olomouci a jejími provozovatelkami jsou přímo tyto řeholnice. Dobra káva a zákusek přišly vhod, ale to nejkrásnější překvapení na nás teprve čekalo. Měly jsme možnost setrvat chvíli ztišení v modlitbě v kapli sestřiček. Neumíme ten pocit popsat, ale když jsme opustily toto neobyčejné, prosté, a tak krásné místo, shodly jsme se v jednohlasné „Díky, bylo to moc pěkné.“

Předáváme požehnání a pozdrav z poutního místa Svatý Kopeček všem čtenářům Zpravodaje a především kutnohorským seniorům.

seniorky poutnice

DIECÉZNÍ MINISTRANTSKÉ SETKÁNÍ V ČERVENÉM KOSTELCI

Navštívili jste už někdy poutní místo Santiago de Compostela? Místo, které je podle tradice spojené s apoštolem Jakubem? Ne? My to španělské také ne, ale o víkendů 6. – 8. května jsme putovali ke sv. Jakubu v Červeném Kostelci. Letošním tématem diecézního setkání ministrantů byla totiž Svatojakubská pouť. Na 220 chlapců a děvčat ve věku 6 – 15 let, obětavých služebníků oltáře, zde prožilo prima víkend.

Kutnohorskou a sedleckou farnost zastupovalo třináct malých ministrantů a ministrantek a tři dospělí. Podstatná část programu se odehrála v sobotu. Na poutní cestu jsme byli vysláni z krásného kostelíka na Boušíně, obdrželi jsme požehnání, byli vybaveni poutním pasem a holí, vyslechli evangelium a slovo k povzbuzení „Já jsem cesta, pojd' za mnou.“ Během putování čekala na jednotlivé skupinky (my byli „okroví“) řada překážek a nástrah, se kterými jsme se jako praví poutníci museli vyrovnat. Potkali jsme loupeživé rytíře, pouštěli loďky v říčce, stavěli poutní ubytovnu. Po příchodu do kostela sv. Jakuba v Červeném Kostelci každý z nás Pánu odevzdal osobní úmysl, na který jsme pouť vykonali (pro názornost napsaný taky na lístečku). Do pasu jsme obdrželi potvrzení o účasti na pouti. Každý se podepsal na společnou jakubskou poutní mušli, dílo místního mladého řezbáře, která byla o týden později předána našemu otci biskupu Janovi během intronizace v Hradci Králové. Po společné mši svaté, na kterou jsme dorazili v dlouhém zástupu a kde byla napodobenina slavné kadidelnice ze Santiaga de Compostela, jsme prožili odpo-

ZAMYŠLENÍ O SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

Nevím, nakolik je ve vzpomínkách mezi lidmi stále ještě živý rozruch, který v muslimském světě vyvolala přednáška našeho papeže Benedikta, kterou v roce 2006 přednesl ve svém rodném Bavorsku na univerzitě v Regensburgu. Celé pohoršení bylo tehdy zapříčiněno údajným zneuctěním islámu, jehož se měl římský velekněz dopustit. (*Příslušná pasáž je připojena za tímto článkem, pozn. red.*) A je pravda, že papež v této řeči použil jako východisko ke své úvaze text sice velmi starý, ale také velmi provokativní. A já ho dokonce podezřívám, že to učinil záměrně.

Že chtěl tímto způsobem co nejvíce upozornit na to základní, co bylo jádrem celé přednášky: podtrhnout naléhavost svého volání k dialogu mezi představiteli různých kultur, napříč náboženstvími a zdůraznit, že jen ti, kteří o věcech poctivě a dospěle přemýšlí a zároveň jsou připraveni naslouchat a pochopit druhého, jsou takového dialogu skutečně schopni.

Jestliže však Svatý Otec s tak velkou naléhavostí něco takového o smyslu dialogu říkal, pak ale také jednoznačně předpokládal, že církev, kterou reprezentuje, tedy my, kteří jsme přijali Krista za svého Pána, jsme připraveni a ochotni tento dialog vést. Jinými slovy, papež spoléhal a určitě i nadále spoléhá na to, že jako nevyšší pastýř má za sebou společenství dospělých křesťanů, kteří jsou dostatečně vybaveni k tomuto nesmírně důležitému poslání: vést dialog s lidmi, kteří svět vidí jinak než pokřtění.

Tím se ale velmi rychle dostávám právě ke svátosti biřmování, tedy ke svátosti dospělých křesťanů. Vždyť dospělým křesťanem je dle učení církve právě ten, který je vyzbrojen silou Božího Ducha k tomu, aby se ve svém životě nestaral pouze o svoji vlastní spásu, ale aby i lidem kolem sebe hlásal radostnou zvěst o Ježíši Kristu.

A hlásáním radostné zvěsti se nemyslí nějaké jednostranné vykřikování hesel či dokola opakované omílání nějaké křesťanské mantry. Jedná se naopak o připravenost k dialogu. Tedy o připravenost a ochotu k naslouchání druhým, k pochopení jejich argumentů i postojů. A jedná se i o schopnost srozumitelného a otevřeného vysvětlení postojů vlastních.

Každý z nás asi již někdy sám na sobě při rozhovorech o Bohu zažil, že srozumitelně vysvětlit svoji víru tomu, kdo nevěří, není nic jednoduchého, že se to někdy dokonce zdá téměř nemožné. Mnohdy jsme si určitě také uvědomili (a snad se i trochu zastyděli), že nám chybí potřebné znalosti a že souvislosti své víry promýšlíme trestuhodně málo. Ale také jsme asi někdy naopak měli dojem, že naše slova byla velmi přesvědčivá a přitom našeho partnera v dialogu nikam nepohnula. A snad si při tom i vzpomněli a pro sebe takto docela jasně potvrdili, že víra je skutečně darem od samotného Boha.

Proto také k dospělosti křesťana nevedou v první řadě nějaká školení prezentačních dovedností či tréninky v komunikaci (i když ani to by nám neškodilo!), ale svátost. Tedy přijetí nezaslouženého daru, kterým nás k tomuto poslání vybavuje sám Hospodin silou svého Ducha. Ta svátost se jmenuje, jak víme, biřmování, a skrze ni je silou Ducha vybaven každý, kdo o to s otevřeným srdcem i myslí poctivě prosí. Tak prosme a za nezasloužený dar této svátosti z celého srdce také děkujeme.

kovatelnost a specifčnost biřmování, jehož milost je rozdílná od té, která je udělena při křtu. Biřmování lze podle něj chápat jako „větší“ než křest v tom smyslu, že ho uděluje biskup, jež má na rozdíl od kněze plnost kněžství. Biřmování však není dovršením křtu (ten již dovršení nepotřebuje), ale spíše prostředkem, kterým Duch svatý vede samotného pokřtěného k dovršení jeho života ve věčnosti. Podle Bonaventury je biřmování Bohem ustanoveno proto, aby člověk zesílil jako bojovník v Kristově jménu a mohl vyznávat víru s odvahou a veřejně. Tomáš Akvinský zdůrazňuje zvláštní funkce křtu a biřmování a vysvětluje jejich pořadí, které nelze otočit: zatímco křest zplnomocňuje pokřtěného ke svatým jednáním, jež slouží jeho vlastní spáse, biřmování mu dává moc k boji proti nepřítelům víry a uschopňuje ho, aby se stal spolunositelem spásné služby církve. Není nutné k samotnému zprostředkování spásy, ale umožňuje její dovedení k dokonalosti. Biřmování je jakýmisi Letnicemi v životě křesťana.

Dekret pro Armény Florentského koncilu (1439) uvádí biřmování jako druhé ze sedmi svátostí. Materií je olej k pomazání posvěcený biskupem, jako forma slouží udělovací formule vyřčená biskupem. Řádným udělovatelem svátosti je tedy biskup, nástupce apoštolů, ve výjimečných případech může být k udělení zplnomocněn kněz. Křtem se duchovně znovu rodíme, při biřmování však docházíme nasycení v milosti a utvrzení ve víře. Biřmovaný křesťan dostává sílu, aby vyznával Kristovo jméno a kříž, za něj se nesmí stydět.

Tridentský koncil (1546 – 1563) se musel vymezit vůči kritice reformátorů, podle kterých je biřmování pouze úctyhodným obřadem přejatým od starých církevních otců, avšak nemá oporu v Bibli coby svátost ustanovená samotným Kristem. Dekret o svátostech jednoznačně potvrzuje svátostnost biřmování jako kanonické učení církve.

Druhý vatikánský koncil (1962 – 1965) obnovil teologii a liturgii biřmování tím, že k jeho obřadu vykonávanému biskupem doporučil přizvat i kněze, aby tak byla zdůrazněna jednota iniciačního mystéria a spojení se křtem. Papež Pavel VI. v roce 1973 v novém *Ordo confirmatoris* a apoštolské konstituci *Divinae consortium naturae* stanovuje současnou podobu obřadu biřmování a nahrazuje středověkou latinskou formulací verzí, která pochází z antiochijské liturgie 4. století.

*Podle Dogmatiky sepsané G. L. Müllerem a Katechismu katolické církve zpracovala
Katka Telecká*

ledne plné her, pohybu, poznávání a tvůrčí aktivity. Ve skupinkách jsme se zúčastnili např. poznávání města, fotbalu, vystoupení kouzelníka, projížďky na koních, výstupu na zvonici, rukodělného kruhu nebo povídání ornitologů.

Nedělní bohoslužbu navštívil biskup Josef Kajnek. Povzbudil ministranty v promluvě, předal jim pozdrav od nového sídelního biskupa Jana Vokála a poděkoval za službu u oltáře. Mši svatou jsme prožili společně s celou místní farností v přírodním areálu. Početným, aktivním a úžasně obětavým farníkům patří obrovský dík. Někteří z nich se na podzim chystají navštívit Kutnou Horu, takže se s nimi budeme moci setkat i zde.

Během setkání jsme našli nové kamarády, zakusili radost z křesťanského společenství, vnímali bohatství liturgie, přijímali pozvání Ježíše Krista a stali se jeho poutníky. Tak jako emauzští učedníci z evangelia té neděle se chceme radovat ze společenství se vzkríšeným Pánem, následovat ho a nezištně sloužit u oltáře. Díky za super ministrantský víkend! Vůbec nevádí, že byl odjezd trochu adrenalinový a domů si jeden z nás přivezl cizí ponožku.

Názor ministranta Honzy: „Ministrantské setkání se opravdu povedlo. Počasí nám přálo, program byl velmi nabitý, ale i tak se našel čas na duchovní stránku setkání a nebylo to pouze o soutěžích.“

Názor ministrantky Jany: „Z víkendového setkání ministrantů jsem si odnesla jen dobré dojmy. Užili jsme si legraci při různých hrách a aktivitách, poznala jsem nové kamarádky, ale také jsme nezapomněli na Pána Boha. Pokud se mi naskytne příležitost jet i příště, tak se ráda zúčastním.“

Lubomír Krátký

KLÁŠTERFEST 4

Počítání Klášterfestu

Nevím, jestli se dá matematicky spočítat výsledek něčeho takového, jako je festival. I když existují statistiky, finanční analýza, teorie relativity, procentuální rozbory a všelicos dalšího, atmosféru jednoho dne jejich prostřednictvím nezachytíte. Přesto si myslím, že existuje rovnice, která může vystihnout průběh letošního Klášterfestu. Na její levé straně je výzva, nadšení, očekávání, ochota, obětavost, trpělivost a modlitba, to vše násobeno Božím požehnáním a milostí. Na pravé straně je pak Klášterfest 4.

Za pořadatele děkuji všem, kteří pomohli dopočítat se správného výsledku.

Katka Telecká

Jak jsem opět přišla o prase

Letošní, již čtvrtý ročník Klášterfestu, jsem si nemohla nechat ujít. Důvodů by se našlo hned několik. Za prvé tam hrálo ještě víc úžasných kapel než loni. Za druhé už nevímkolikátým rokem zpívám s KuKuKaKou, která tam každoročně vystupuje. A za třetí jsem byla požádána, abych tvořila součást širokospektrého programu a dělala (nebo se spíš pokoušela dělat) bodypainting.

Program začal (skoro) přesně. Zahájil ho moderátor Radek a pár slov pronesl i P. Pavel Tobek. Jako první již tradičně vystoupila KuKuKaKa se svým mírně obměněným repertoárem. Hned poté se na pódiu objevil prorok – tedy vlastně Prorock z Prahy. Byť hráli před nepříliš početným publikem, drželi se statečně a hráli skvěle. Stejně jako všichni po nich. *(Jen pro připomenutí, byli to Houby s Woctem, Blabovuy stromy, Koza na útesu, Pepa Nos, Studená Sprcha, Traband, Šatlava a Maybe different, pozn. red.)*

V té době už byl otevřený stánek se šperky, které vyrobili nejen studenti církevního gymnázia. Svě místo zaujala i profesionální kadeřnice ze studia Formé, která zdarma upravovala účesy návštěvníkům festivalu. Hned vedle ní se usídlil náš bodypainting a jen o kousek dál tzv. „čajkolo“ z kutnohorské Dobré čajovny. Zkrátka odpolední idylka v celé své kráse. Užívali si to všichni, troufám si říct, že hlavně rodiče. Jejich děti totiž nezlobily je, ale ty dobrodince, kteří se o ně starali v dětském koutku.

Nebe bylo vymodleně modré a sluníčko pražilo „ostošest“. Proto jsme se s bodypaintingem přestěhovali do stínu a při tvoření poslouchali famózní výkony dalších kapel. Podporovat je před pódiem nám však nebylo dopřáno. Neustále k nám přicházela nová a nová škvřnata, která byla pomalovaná téměř celá, přesto si ale přála ještě tady kytičku nebo motýlka nebo delfínka nebo srdíčko nebo tygříka nebo...

Chtěla bych poděkovat všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdaru téhle velkolepé akce. Jsem moc ráda, že může existovat a doufám, že se už stala tradicí.

Stejně jako každý rok, i letos jsem zmeškala prase. Že nevíte, jak se to dělá? To se tak dlouho rozmejšlíte a tak dlouho neodmítáte zakázky na bodypaintingování, že to prase prostě zmizí. Zmizí v žaludku ostatních návštěvníků, a to definitivně. Je to smutné, ale je to tak. Alespoň mám ale pádný důvod k návštěvě dalšího ročníku Klášterfestu.

Lucka Teplá

BISKUPSKÉ SVĚCENÍ A DOJMY Z CEST

Jak asi všichni víte, 7. května 2011 přijal biskupské svěcení Mons. Jan Vokál, dvacátý pátý biskup královéhradecký.

Posvátný obřad se konal v Papežské bazilice svatého Petra ve Vatikánu u oltáře Katedry, a já jsem byla jedním z kutnohorských farníků, kteří měli tu čest být při tom. Pro tuto významnou událost byl připraven speciální let z Pardubic. Nebyla jsem v letadle poprvé, ale opravdu jsem si užívala každý okamžik. Na palubě letadla nás vítal kapitán nezvyklými slovy: „Vaše Excellence, dámy a pánové...“ To proto, že mezi cestujícími byl i pan arcibiskup Dominik Duka. Mezi přítomnými v letadle byla i spousta známých, milých lidí, kolem kte-

(křížmem). Tento obřad pomazání se užívá dodnes jak na Východě, tak na Západě. Biblická symbolika pomazání je velmi bohatá na významy, olej je znamením hojnosti, radosti, očistění, síly, krásy i uzdravení. Při biřmování a kněžském svěcení je olej znamením zasvěcení: ti, co jsou jím pomazáni, se ještě více podílejí na Kristově poslání a plnosti Ducha svatého. Východní obřad zachytil tento centrální prvek v samotném názvu svátosti: pomazání myronem (křížmem). Západní pojem biřmování (z latinského confirmare, upevnit, posílit) naznačuje potvrzení křtu a posílení křestní milosti.

Základní text, který dokládá samostatnost biřmování (vkládání rukou) pro zvláštní přijetí Ducha svatého, najdeme v Lukášových Skutcích apoštolů (8, 14-17). Origenes na přelomu 2. a 3. století chápe biřmovačí vkládání rukou jako součást křtu. Jeho současník Hippolyt však svědčí už o samostatném obřadu prováděném pouze biskupem, skládá se z vkládání rukou, pomazání hlavy a signace. Cyril Jeruzalémský (4. století) biřmování od křtu zřetelně odlišuje jak na rituální, tak na teologické rovině. Kristův křest a jeho přijetí Ducha svatého se na nás realizuje těmito dvěma svátostmi, v nichž se stáváme nejprve Kristovými přáteli a poté přijímáme jako on duchovní olej radosti. V Ambrožově (4. století) pojetí je křest vodou počátkem a zpečetění v Duchu dovršením křesťanské iniciace. Augustin (přelom 4. a 5. století) píše, že biskupské vkládání rukou a označení na čele je dovršením křtu. V plné míře má totiž Ducha svatého, a tím i odpuštění hříchů jen ten, kdo přijal vkládání rukou. Není jasné, jak církevní otcové řešili otázku neopakovatelnosti biřmování. Jedinečnost biřmování byla pevně ustanovena až papežem Vigiliem v 6. století. V římské církvi se tato praxe prosadila a trvá dodnes.

V prvních stoletích se biřmování obvykle slavilo společně se křtem, a tak s ním tvořilo „dvojitou svátost“. Později však vznik venkovských církví a množství udílených iniciací nedovolovaly biskupovi, aby byl přítomen na všech křestních obřadech. Protože se na Západě dávala přednost tomu, aby dovedení křestní milosti k úplnosti zůstalo biskupovi vyhrazeno, přistoupilo se k oddělení a časovému odstupu mezi dvěma svátostmi. Východ naopak uchoval obě svátosti spojené, takže biřmování udílí přímo kněz, který křtí. Východní praxe tak více podtrhuje jednotu uvedení do křesťanského života, zatímco západní způsob mnohem jasněji vyjadřuje společenství nového křesťana s vlastním biskupem. Dalším faktorem, který ovlivnil oddělení svátostí křtu a biřmování, byl prosazující se zvyk křtít malé děti.

Ve 12. století, kdy se rozvíjí obecné pojetí svátostí, se zřetelně formuluje biřmování jako jedna ze sedmi svátostí a v roce 1274 je na lyonském koncilu jeho udílení výslovně vyhrazeno biskupům. Biřmování získává vlastní obřad, jehož prostřednictvím je udílen jasný dar milosti. Petr Lombardský zvlášť zdůrazňuje neopa-

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

Svátost biřmování tvoří se křtem a eucharistií souhrn svátostí uvedení do křesťanského života, jejichž jednotu je nutno uchovávat. Biřmování zdokonaluje křestní milost; je svátostí, která dává Ducha svatého, aby nás hlouběji zakořenil do božského synovství, pevněji přivtělil ke Kristu, zpevnil náš svazek s církví, aby nás plněji zapojil do jejího poslání a pomáhal nám vydávat svědectví o křesťanské víře slovem doprovázeným činy. Biřmování, stejně jako křest, vtiskuje do křesťanovy duše duchovní znamení, nezrušitelnou pečeť; proto se tato svátost může přijmout jen jedenkrát za život. Svátost biřmování může a má přijmout každý pokřtěný, který ji dosud nepřijal. Protože křest, biřmování a eucharistie tvoří jednotný celek, věřící jsou povinni přijmout tuto svátost ve vhodnou dobu; bez biřmování a eucharistie je totiž svátost křtu jistě platná, ale uvedení do křesťanského života zůstane nedokončené. V latinské církvi se tato svátost uděluje až po dosažení věku užívání rozumu a její slavení je obvyčně vyhrazeno biskupovi; tím se vyjadřuje, že tato svátost upevňuje církevní svazky. Je vhodné, aby si kandidát pro biřmování, tak jako pro křest, našel duchovní pomoc kmotra nebo kmotry. Doporučuje se, aby to byla táž osoba, která byla vybrána pro křest, aby se lépe zdůraznila jednotu obou svátostí. Kandidát biřmování (biřmovanec) má vyznat víru, být ve stavu milosti, mít úmysl přijmout svátost a být připraven vzít na sebe svůj úkol Kristova učedníka a svědka ve společenství církve i v časných záležitostech. Podstatou obřadu biřmování je pomazání posvátným křížem na čele pokřtěného doprovázené vkládáním rukou přísluhovatele a slovy: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“. Tato pečeť Ducha svatého znamená, že naprosto patříme Kristu. Je-li biřmování slaveno odděleně od křtu, jeho spojení s ním je vyjádřeno kromě jiného obnovou křestních slibů.

Katechismus katolické církve, § 1285, 1296, 1306, 1311, 1316-1321

HISTORICKÉ OKÉNKO

Svátost biřmování

On nám také vtiskl svou pečeť a do srdce nám dal svého Ducha jako závdavek toho, co nám připravil.
2 Kor 1,22

Starozákonní proroci hlásali, že na očekávaném Mesiáši spočine Duch Páně (Iz 11, 2). Sestoupení Ducha svatého na Ježíše ve chvíli, kdy přijal křest, bylo znamením, že on je ten pravý Mesiáš. Jeho plnost Ducha však neměla zůstat jen u něho, měla být předána celému mesiášskému lidu. Kristus několikrát přislíbil vylití Ducha, a tento přislíb uskutečnil nejprve o Velikonocích a později v den Letnic. Od té doby apoštolové vkládali na nově pokřtěné své ruce, a tak jim udíleli dar Ducha uvádějícího v plnost křestní milosti. Toto vkládání rukou je v katolické tradici považováno za původ svátosti biřmování.

K vkládání rukou se záhy začalo přidávat i pomazání vonným olejem

rych se nedalo projít bez zastavení, to si asi umíte představit.

Před polednem jsme šťastně přistáli na letišti Řím-Ciampino. Odtud jsme se třemi autobusy přemístili do Vatikánu. Všechna místa, na kterých jsme se ocitli, jsem znala z fotografií nebo televizních přenosů, ale když máte možnost stát uvnitř, být součástí, je to něco úplně jiného. Bazilika svatého Petra je nádherná, velká stavba. Doslova mě zasáhl majestát a vznosnost tohoto největšího svatostánku na světě.

V zadní části baziliky je oltář Katedry. V 16.30 zde začínala mše svatá se svěcením našeho nového pana biskupa. Celý program, texty i zpěvy v originále i s překladem do češtiny, jsme dostali napsané v brožurce. Všechny liturgické zpěvy zajišťoval mužský sbor, ke kterému se přidávaly i hlasy ostatních přítomných věřících. Čtení četli česky (asi) členové rodiny otce biskupa. Po bohoslužbě slova začínal obřad biskupského svěcení, který probíhal dle stanovených postupů: představení svěcenice, homilie, slib svěcenice, litanie, vkládání rukou a konsekrační modlitba, pomazání hlavy a předání evangeliáře a insignií, kterými jsou prsten, mitra a berla. Na úplném začátku tohoto obřadu jeden z kněží oslovil biskupa, hlavního světitele: „Nejdůstojnější otče, diecéze Hradec Králové vás žádá, abyste posvětil kněze Jana Vokála k biskupské službě.“ Ano, to byl důvod naší cesty do Říma! Kněz Jan Vokál, Čech, rodák z Hlinska, jeden z nás, člověk drobné postavy, který oblečen do krásně zdobeného roucha s mitrou na hlavě na sebe bere úkol této služby. Měla jsem sevřené hrdlo. Nezáviděla jsem mu to.

Na závěr hlavní světitel, Jeho Eminence kardinál Tarcisio Bertone, udělil novému biskupovi i všemu lidu požeňání. Baziliku jsme opouštěli bočním vchodem, směrem k Vatikánským zahradám, kde jsme se měli osobně pozdravit s panem biskupem Vokálem. Ale už bylo málo času, letadlo nečeká. Tak už jen rychle k autobusu a pak na shledanou, otče biskupe, třeba v Kutné Hoře.

Cesta zpět probíhala podobně, jako ta před dvanácti hodinami opačným směrem. V letadle jsme zatleskali Vojtovi Mackovi za bezproblémové zajištění cesty a Prokop Brož byl vyzván, aby přiblížil kázání, kterému jsme ne všichni rozuměli. Byly prý zmíněny úkoly v biskupské službě, které jsou vést, učit a posvěcovat. Kristus ustanovil svatého Petra, aby byl skálou pro celou církev, a biskup přejímá část tohoto úřadu, aby byl skálou pro nás.

Před třiceti lety utíkal Jan Vokál z Čech, aby se stal knězem, a nyní se vrací zpět do vlasti, aby nám byl biskupem.

Předposlední květnovou neděli proběhla při ranní mši svaté v kostele sv. Jakuba slavnost přijetí prvního svatého přijímání. Tuto svátost přijalo šest dětí a mezi nimi i náš nejmladší syn Vítek.

Od začátku března jsme se scházeli na faře, pan farář, děti a rodiče. Při společných setkáních jsme trávili čas povídáním o Bohu, čtením příběhů, vyráběním, hraním her a různých scének. Všichni jsme se společně snažili připravovat děti na přijetí svátosti. Jezdili jsme s Vítkem na tato setkání a vnímali jsme je nejen jako něco dobrého pro něj, ale zároveň jako něco nesmírně obohacujícího i pro nás rodiče. Přestože se děti občas mezi sebou poštuchovaly a mnohdy to vypadalo, že ani nedávají pozor, bylo úžasné pozorovat jejich opravdovou a upřímnou dětskou víru. Jedna z prvních otázek pana faráře pro děti byla: „Děti, proč chcete přistoupit k této svátosti?“ Náš syn na ni bezprostředně odpověděl: „Protože bych chtěl vědět, jak to Tělo Páně asi chutná.“ Pak se ale zarazil a chvíli přemýšlel. Druhá odpověď po jeho dětské úvaze byla jiná: „Protože bych chtěl více poznat Boha.“ To přeci nezní špatně. Chceme my dospělí také více poznávat Boha? Nebo je nám dobře v našich starých zajetých kolejkách?

Hezká byla i domácí příprava na první svatou zpověď. Zaujalo mě, když jsem viděla, s jakou upřímností se syn zamýšlí nad svými chybami. Když při čtení zpovědního zrcadla narazil na nějaký svůj nedostatek, zčervenal, pokýval hlavou a řekl: „No, to jo, maminko, víš, to když jsme jednou s klukama ve škole...“ Na jednu stranu spěchal, protože chtěl jít na hřiště, ale na druhou stranu věděl, že by nebylo dobře přípravu odbýt. Zpytování svědomí svědomitě dokončil, pomodlili jsme se a on si pak běžel hrát. Zůstala jsem sedět úplně naměkko. Prosila jsem Pána, aby mi odpustil, že ne vždy jsem k němu dokázala být tak upřímná jako můj syn. Dvacet let se společně s manželem snažíme vychovávat své děti a nejednou jsme se již přesvědčili, že Bůh skrze naše děti vychovává i nás.

V neděli měly děti krásnou slavnost. Spolu se svými rodiči, sourozenci, prarodiči, kmotry a ostatními farníky oslavily svoje první setkání s Ježíšem. Na závěr mše jedna z maminek děkovala P. Uhlíři a paní Slavotínkové za přípravu dětí a své poděkování ukončila krásnou prosbou ke všem: „Modlete se za naše děti.“ Chtěla bych tuto prosbu předat dál i těm, kteří s námi nemohli být na naší slavnosti. Modlete se za naše děti, aby rostly ve víře, uměly se vždy s důvěrou obracet k Bohu a byly požehnáním pro lidi kolem sebe.

Kateřina Šimková

Slavnostně rozsvícené chrámy a davy lidí, které se hrnuly dovnitř v páteční večer i přes nepříznivé počasí, byly znamením, že se i v naší farnosti koná akce Noc kostelů. Letos probíhá již třetí ročník, ale pro nás jakubské je to poprvé. Nervozita stoupá, je vše připravené? Kolik přijde lidí? Osloví náš program návštěvníky? Otázka střídá otázku. Ale klid, vždyť nad námi bdí ten Nejvyšší a vše, co svými silami nestácíme, to dokoná On. A tak vzhůru do nádherné noci 27. května, plné netradičních zážitků!

Za znění zvonů přicházeli návštěvníci do kostela sv. Jakuba, kde byla mše svatá za stříbrné město. Ticho kostela začaly naplňovat tóny královského nástroje, lavice se začaly plnit posluchači a prostorem se nesla nádherná a klidná atmosféra, která byla vystřídána výkladem o našem farním kostele. Texty Písma spolu s hudbou různých dob vedly návštěvníky k možnosti meditovat, přemýšlet o smyslu života, hledat v textech odkaz dávných předků. A to už se u vchodu pod věží tvořila fronta z nedočkavých a zvědavých lidí. Jakže se to hraje na varhany? Zvládne to jeden hráč nebo jich je tam víc? Na všechny otázky odpovídal náš milý varhaník. Přichozí si dokonce mohli prohlédnout i „střeva“ varhan. Závěrečná adorace oslavu našeho Pána završila. V tichosti a za zvuku písní z Taizé jsme vzdávali chválu Bohu.

Vydali jsme se asi 5 km od Kutné Hory, kde krajinu krásí pseudorománská bazilika Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě. Za slavnostního zvonění byli pozváni na Noc kostelů poutníci místní i vzdálení. Program zaměřený na malebnost zdejšího kraje, ale i exotičnost kraje u Mrtvého moře, návštěvníky zcela zaujal a naplnil. Byla to ideální příležitost zhlédnout jedinečnost tohoto kostela, neboť běžně je otevřen pouze při bohoslužbě.

Také v kostele sv. Jana Nepomuckého se rozdávaly letáčky fialovo-růžovo-žluté barvy a propagační předměty s logem Noci kostelů. Ticho kostela opravdu promlouvalo, byl to prostor pro individuální meditaci a ztišení.

Zcela komorní program Noci kostelů se odehrával v klášterním kostele Nejsvětějšího Srdce Páně. Biblické příběhy prolínala klavírní hudba, nepopsatelná byla atmosféra při společné adoraci a závěrečném příběhu Popelky Nazaretské. To vše umocnila přítomnost sester voršilek, které úsměvy prozářily celý prostor skvostného kostela.

Na druhém konci města, tam, kde v podzemí horníci kdysi dolovali stříbro, zaznívaly v chrámu sv. Barbory tóny duchovní hudby středověku, renesance a baroka v podání sboru Cantica. Byla to skutečně jemná, podmanivá hudba, která návštěvníky přivedla ke ztišení, k rozjímání a snad i pozastavení nad současným hektickým životem. A to je právě to, co jsme akcí Noc kostelů chtěli našim blízkým i vzdáleným poskytnout. Pouze Bůh ví, zda se nám to podařilo, zda jsme někoho oslovili a třeba mezi nás zavítá častěji.

Dovolte mi rozloučit se mottem třetího ročníku Noci kostelů. Doufám, že i vy si budete tuto akci v naší farnosti připomínat až do doby konání čtvrtého ročníku. „Připomínám si noc co noc, jak jsem na struny hrával, v srdci přemítám a duch můj hloubá.“ (Srov. Ž 77, 7)

Monika Trdličková